

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **B. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lutego 2014 r.,

zażalenia B. M. na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2013 r., o odmowie przyjęcia wniosku o

wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia
19 czerwca 2007 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 19
stycznia 2007 r.,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w
zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego ponownie odmówiła przyjęcia osobistego wniosku B. M. o
wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia
19 czerwca 2007 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 19
stycznia 2007 r., ponieważ B. M. wezwany do usunięcia braku formalnego pisma
nie zastosował się do wezwania.

Na powyższe zarządzenie B. M. złożył zażalenie w którym podniósł, że nie
jest w stanie wyłożyć kosztów adwokata z wyboru, który mógłby sporządzić i
podpisać wniosek o wznowienie postępowania (art. 545 § 2 k.p.k.). Wprawdzie
skazany nie formułował konkretnych wniosków zażalenia, podkreślając błędy

procesowe, których miał się dopuścić w tej sprawie Sąd Rejonowy w związku z przeprowadzeniem dowodu z badań DNA, jednak z treści tego pisma wynika, że wnosił on o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Prawdliwość czynności procesowych dokonanych w tej sprawie przez Sąd Apelacyjny nie budzi zastrzeżeń.

Należy przypomnieć, że zarządzeniem z dnia 1 sierpnia 2008 r. Przewodnicząca Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego wyznaczyła skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. A. K. w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania albo poinformowaniu o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k.579). Wyznaczona adwokat dokonując czynności w trybie art. 84 § 3 k.p.k. w dniu 22 września 2008 r. przesłała do Sądu Apelacyjnego sporządzoną przez siebie opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 590-591).

W ten sposób został w tej sprawie zrealizowany wymóg rzetelnego procesu, bowiem obrońca zajmując stanowisko w przedmiocie ewentualnych podstaw wznowieniowych, bądź stwierdzając ich brak, ma pozycję autonomiczną i nie musi wyrażać w tym zakresie poglądów zbieżnych z reprezentowaną przez niego stroną, zaś sąd w takiej sytuacji nie jest obowiązany wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSNKW z 2008 r., poz. 1872). W związku z tym słusznie Przewodnicząca Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego wezwała wnioskodawcę w trybie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego pisma z dnia 2 września 2013 r. w przedmiocie wznowienia postępowania, poprzez złożenie wniosku o wznowienie sporządzonego i podpisanego przez adwokata (k.725), skoro wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem przymusu adwokacko - radcowskiego jest prawnie bezskuteczny. Dlatego stwierdzenie skazanego, że nie stać go na obrońcę z wyboru nie mogło doprowadzić do

uchylenia zaskarżonego zarządzenia, skoro nie usunął on w wyznaczonym terminie wskazanego wyżej braku formalnego pisma.

Marginalnie należy przypomnieć, że w sprawie niniejszej identyczny tryb postępowania był już stosowany do wcześniejszego wniosku skazanego o wznowienie postępowania i w analogicznej sytuacji procesowej Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 16 grudnia 2008 r., sygn. II KZ 65/08, utrzymał zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia takiego wniosku w mocy (k.625).

Dlatego też zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.